

KINO

Vroč julij - „vroči filmi“ . . .

Mojčini obiskovalci — saj veste, da »Mojca« vsak ponedeljek počiva, ali ne? — bodo v juliju videli tele filme: MALI ČUDEŽI VELIKE NARAVE (se spomnite »plesa opic« na Straussov valček?), poljsko risanko VESELE DOGODIVŠČINE LOLKA IN BOLKA, PREROD V DIVJINI za malo starejše, pa domači film KRILA ŠIRNEGA NEBA, nato dva »pasja« filma, in sicer LASSIE SE VRAČA in AVANTURE BELEGA OČNJAKA, pa še sovjetski PES, VIOLINA IN AVTO (čez 70 velikih in malih muck nastopa v tem filmu!) in naposled še ameriška filmska lepljenka z najboljšimi scenami iz filmov, v katerih so glavni igralci — živali, in sicer ŽIVALI, FILMSKE ZVEZDE. Toliko za vas, otroci, v počitniškem mesecu juliju.

Nam pa (ki nismo več otroci, pa se nam zavoljo tega včasih kolca) vroči julij obljublja na filmskem platnu kina Šiška tole »lažjo« filmsko kulinariko: hongkonški film ROKA SMRTI z novo generacijo karateistov in z Dorianom Tanom, najboljšim učencem Bruca Leeja v glavni vlogi. Italijanski film ZMEŠNJAVA V AFRIKI znanega »pustolovskega« režiserja Stena (pravo ime, Stefano Vanzina) nam ponuja pretkanega, simpatičnega in kljub telesni teži živahnega Buda Spencerja.

Prav tako znani italijanski filmski igralec Fabio Testi igra glavno vlogo v pustolovski kriminalki režiserja Enza Castellarija POT MAMIL. Vsebinsko dovolj jasno nakazuje naslov filma!

Za ljubitelje čtiva, ki ga je na tone (menda v zaporu) spisal nemški pustolovski romantik Karl May bo tudi avgusta kaj na jedilnem listu: predvsem nemški (reprizni) film MED JASTREBI z nepogrešljivim Stewartom Grangerjem in Pierrom Briceom. Asistirala jima bo lepotička Elke Sommer.

Pa tudi dva japonska filma si bosta sledila ta mesec: prvi se ukvarja s problemi tako imenovanega »kung-fuja« ali po naše karateja — KARATE IZ TEMPLJA SHAOLIN, drugi pa sega v svet pošasti — OBRAČUN DVEH POŠASTI, v katerem se spoprimeta Godzilla in Megagodzila. Ta, Megagodzila namreč, je zdaj že robot. Vsekakor napredek v »nadnaravnem« svetu bodočnosti!

Tak je torej filmski menu na platnu kina Šiška v juliju: kisle kumarice, kaj hočemo! Vaš skromni poročevalec pa se za konec julija ponovno odpravlja v Pulj na 26. festival jugoslovanskega filma, na katerem bomo Slovenci prikazali tri filme: »Draga moja Iza« (že videli v Ljubljani), »Krč« (Božo Sprajc in »Iskanja« (Matjaž Klopčič).

aero

tribuna 14

VVZ H. C. Andersen

„Obresti“ ljubezni do dela

Leto 1979 ... Z grozljivo hladnokrvno ravednostjo kampučijski otroci opazujejo bliskajoče ostrine grozečih bajonetov ter se skoraj ne zmenijo za hrumenje škripajočih gosenic kovinskih pošasti, ki mendrajo nežno travo. Podobno je v Nikaragvi, Rodeziji, Ugandi ...

Na robovih dna velikih mest se med v blato postavljenimi pločevinastimi kočami tudi igrajo otroci. Razgled na visoke zasteklene stavbe jim le malo pomeni, slutijo le, kako se tam v odbijajoči betonski sivini dogaja nekaj tujega. Tja že v prvem svitu hodijo njihovi očetje, matere in bratje in se v zadnjih žarkih oranžnega čadastega sonca vračajo z grenkim nasmehom ...

V Indiji, Nemčiji, Japonski, Braziliji, Ameriki ...

ljeno zanimanje za najmlajše, pet otrok je bilo v učiteljski družini. Zdaj vodi enega največjih VVZ v Sloveniji. V 145-članskem kolektivu so skoraj same ženske:

• »Minili so časi vrtcev, ki so bili le nekakšne shrambe, otroška odlagališča med službami mater. Radi bi povedali staršem in drugim, da se otroci tukaj marsikaj naučijo. Skušamo jih vzgajati na najboljši možen način, tudi idejno. Zlasti pomembna je mala šola. Vendar pa je kljub vsemu osnova otroku družinsko življenje, družine pa mu žal ne moremo nadomestiti.«

• Zametki VVZ H. C. Andersen segajo štirideset let nazaj. V šišenski osnovni šoli je nekoč že bil poseben oddelek za najmlajše. Kasneje, nekoliko pred gradnjo velikih sta-

Brezskrbno otroštvo ...

• Mnogo je tudi otrok, ki jim obraz ožarja radost, smehljajo se. Morda jih skrbi in grize le enojka v redovalnici ali pa se togotno jezijo nad pokvarjenim kolesom. Leto 1979 je namenjeno vsem otrokom sveta: tistim, ki se jim široko razprte zenice poželjivo lesketajo ob drobnem bonbonu, tistim, ki s strahom pričakujejo vinjenega očeta in jim matere nerade pogledajo v obraz. Tudi tistim, ki so si neprevidno raztrgali nove hlače in malim otročičkom, katerih ustnice so v sreči drobno razprte, kadar je nadnje sklonjen znani in ljubljani obraz ... Bogastvo sveta so ...

• »Po vsem svetu je želja izboljšati življenjske razmere in možnosti za osebni razvoj otrok. Če zamudimo oblikovanje in vplivanje na čustva otroka, se kasneje tega ne da več nadomestiti. Otroci namreč že do svojega četrtega leta razvije 75 % svoje inteligence. V naši samoupravni socialistični družbi se tega še kako jasno zavedamo«, je povedala ravnateljica Vzgojnovarstvenega zavoda H. C. Andersen, tovarišica Rajka Bazelj.

• Ni bilo opaziti, kako stroga direktorica je. Pogovor je potekal v čedni, z rožami okrašeni pisarni in tovarišica je bila le mehka svetlolasa ženska, ki so ji otroci pri srcu ter je njihovi vzgoji posvetila skoraj vse življenje.

• Tovarišica Rajka izhaja iz prosvetne družine. Že v rani mladosti ji je bilo vcep-

novanjskih stolpnih na tem področju, je sredi zelenih polj stala samotna stavba, v kateri je bilo lahko nastanjenih 250 otrok. V zdajšnjih prostorih in oddelkih zavoda pa jih je okoli 1000. Razvoj neke ustanove je pogojen z njeno usmeritvijo. Poleg otrok v stalni dnevni oskrbi se razširja tudi sodelovanje s krajevno skupnostjo, tako da so v delo ustanove vključeni tudi bližnji otroci, ki sicer ne hodijo v vrtec. Lani na primer je sodelovalo ob dnevu mladosti in novoletnem programu 71 otrok, v drugih krajših oblikah 51 otrok, v osemdeset urnem programu 36 otrok in za športno značko je tekmovalo 358 otrok:

• »Glejte, naša želja je, da bi vsi otroci znali plavati. Radi bi jih naučili smučati, drsati, da bi se ne zbal zlesti na hrib, da bi dobro poznali igre z žogo in bi znali kolesariti ...«

• Uvodni pogovori med dr. Veselom in profesor Levičnikovo so omogočili tudi sodelovanje med Inštitutom za biologijo Univerze v Ljubljani in VVZ H. C. Andersen. Izid je bil na moč nenavaden, v VVZ je bil postavljen vivarij:

• »Ob nenehnem možnem opazovanju tropskega, morskoga, sladkovodnega in suhega dela vivarija so otroci pa tudi tovarišice začeli spoznavati, kako je žaba sicer grda in požrešna, vendar pa je lahko tudi čisto prijazno bitje, čeprav je zadnjič skoraj požrla ubogega in prestrašenega rumeno-črnega mo-